

عنوان مقاله:

منطقه گرایی پارادایماتیک با تاکید بر ایران فرهنگی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های سیاسی جهان اسلام، دوره 10، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مریم خالقی نژاد - PhD Student in Political Science, Faculty of Law, Theology and Political Science, Science and -
.Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

احمد ساعی - Visiting Associate Professor, Department of Political Science, Faculty of Law, Theology and Political -
(Science, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, (Corresponding Author

علی اشرف نظری - Associate Professor, Department of Political Science, Faculty of Law and Political Science, University -
of Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

با توجه به فراهم شدن زمینه‌ی تغییر و تحولات و نظریه پردازی‌های مختلف در عرصه روابط بین‌الملل در این مقاله تلاش شده است تا با عطف به دو نکته مهم، مطرح شدن پارادایم‌سازی در عرصه سیاست خارجی و ارائه نظریه پارادایم‌سازی فرامرزی، سپس منطقه‌گرایی نوین، مدل منطقه‌گرایی پارادایماتیک را با بررسی کشورهای حوزه ایران فرهنگی ترسیم کنیم. در بررسی‌های صورت گرفته با عطف به وجود اشتراکات فرهنگی و هویتی موجود تایید شد که زمینه‌های شکل‌گیری منطقه‌گرایی پارادایماتیک در بین کشورهای حوزه ایران فرهنگی وجود دارد. بنابراین سوال اصلی مقاله این است که چگونه پارادایم‌سازی فرامرزی می‌تواند به منطقه گرایی در بین کشورهای حوزه ایران فرهنگی کمک کند؟ در مقابل فرضیه مقاله این است که پارادایم‌سازی فرامرزی با استفاده از فرامرزی شدن حوزه کنشگران فروملی و با عطف به نظریه جدید منطقه‌گرایی از یکسو و از سوی دیگر وجود ظرفیت‌های مختلف فرهنگی و اقتصادی در بین کشورهای حوزه ایران فرهنگی، می‌تواند به ارائه مدلی جدید از روابط خارجی تحت عنوان منطقه‌گرایی پارادایماتیک منجر شود. با توجه به فراهم شدن زمینه‌ی تغییر و تحولات و نظریه پردازی‌های مختلف در عرصه روابط بین‌الملل در این مقاله تلاش شده است تا با عطف به دو نکته مهم، مطرح شدن پارادایم‌سازی در عرصه سیاست خارجی و ارائه نظریه پارادایم‌سازی فرامرزی، سپس منطقه گرایی نوین، مدل منطقه‌گرایی پارادایماتیک را با بررسی کشورهای حوزه ایران فرهنگی ترسیم کنیم. در بررسی‌های صورت گرفته با عطف به وجود اشتراکات فرهنگی و هویتی موجود تایید شد که زمینه‌های شکل‌گیری منطقه‌گرایی پارادایماتیک در بین کشورهای حوزه ایران فرهنگی وجود دارد. بنابراین سوال اصلی مقاله این است که چگونه پارادایم‌سازی فرامرزی می‌تواند به منطقه گرایی در بین کشورهای حوزه ایران فرهنگی کمک کند؟ در مقابل فرضیه مقاله این است که پارادایم‌سازی فرامرزی با استفاده از فرامرزی شدن حوزه کنشگران ...

کلمات کلیدی:

transborderly paradiplomacy, culture, modern regionalism, Iranian cultural discourse

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1417843>

